

Aneu mar endins (Lc 5,4)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'escena evangèlica de la crida dels primers deixebles (Lc 5,1-11) és plena de ressonàncies per a nosaltres en aquest moment eclesial i social. Jesús convida aquells pescadors del mar de Galilea, que s'havien escarrassat tota la nit sense pescar res, a anar més endins encara i tornar a calar les xarxes. El Senyor els invita a fiar-se de la seva paraula i fer el que mai no haurien realitzat, vist els fracassos anteriors. La confiança en Jesús obra la pesca abundantíssima, tant que les xarxes eren a punt d'esquinçar-se. L'efecte és clar, sobretot en Simó-Pere: *Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador* (5,8).

Confiar en la paraula de Jesús és el camí perquè Déu faci fecunda la nostra missió.

En una societat on predominen massa sovint la incertesa i la manca d'esperança, els creients som cridats a posar més i més la confiança en Jesús i en la seva paraula. Necessitem, enmig de tantes veus que ressonen, atendre la veu clara i nítida del Senyor. Hem de ser amatents a l'escolta de la seva paraula i a posar-la en pràctica sense cap recança. Sense oblidar tampoc la necessitat de donar-li culte, és a dir, lloar-lo, agrair els seus dons, demanar la seva misericòrdia.

El Senyor ens diu: *Aneu mar endins* (Lc 5,4), enmig de les incerteses i els fets que volen minar la nostra esperança. Això significa sortir de la nostra àrea de confort: el que sempre hem fet, el que sabem fer, el que tothom fa. Ens manar d'acudir més endins, allà on no hem anat mai o fa temps que no hi hem passat. Jesús ens ho diu, perquè ell sap quins són els seus caladors, que no sempre coincideixen amb els que nosaltresensem. Perquè —i no ho hem de descuidar mai— la pesca sempre és del Senyor.

Hi ha joves que senten la crida del Senyor a més lliurament a ell. També truquen a la porta de la nostra Església persones que cerquen les fonts de la vida: els sacraments de la iniciació cristiana. A molts cors la set profunda de veritat, amor i bellesa els fa cercadors de sentit. Arriba al cor de Déu el clam silenciós de qui sofreix per la injustícia, la soledat, la malaltia, els trencaments familiars, la violència. Tots aquests esperen l'acolliment i l'acompanyament dels qui som deixebles de Crist i sentim la seva crida suau i urgent, al mateix temps: *Aneu mar endins vers els «caladors»* que jo mateix he preparat per a les vostres xarxes. El sant pare Lleó parla d'una «renovada Pentecosta vocacional en l'Església» (*La fidelitat genera futur*, 27). ¿Estem preparats —repeteix— per a l'acolliment i l'acompanyament?

